

Sygn. akt VI GC 2199/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 04 października 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **Towarzystwo (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 122,94 złotych (jeden tysiąc sto dwadzieścia dwa złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 09 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 407 złotych (czterysta siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża pozwanego Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2199/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 września 2016 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 29 września 2016 roku” (data prezentaty: 2016-09-29, k. 31 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 122,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 09 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że poszkodowany T. K. zlecił mu naprawę uszkodzonego pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...) oraz zgłosił zaistniałą szkodę w pojeździe z ubezpieczenia autocasco pozwanemu. Powód dokonał naprawy, której koszty wyniosły 9 711,08 złotych brutto, a pozwany tytułem odszkodowania wypłacił łącznie kwotę 8 588,14 złotych po weryfikacji faktury VAT wystawionej przez powoda w zakresie stawek za roboczogodzinę ze stawki 180/180 złotych do stawki 145/145 złotych. Nadto powód wskazał, że zawarł umowę przelewu wierzytelności z poszkodowanymi, zaś dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym przez

pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody w łącznej kwocie 8 588,14 złotych a wskazanym przez powoda kosztem naprawy uszkodzonego pojazdu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 października 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4206/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że zgodnie z § 14 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort(...) w razie udokumentowania fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy, W. uzupełni odszkodowanie do poziomu wynikającego z faktur nie więcej jednak niż do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi (ASO) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji stawki. W oparciu o powyższe, pozwany zweryfikował zastosowane przez powoda stawki do poziomu 145/145 złotych, zaś powód nie wykazał, ażeby zastosowana przez niego stawka była średnią stawką występującą na terenie województwa (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 lipca 2016 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność T. K. i A. K..

W dniu zdarzenia pojazd ten objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z Towarzystwo (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Integralną częścią umowy ubezpieczenia były ogólne warunki ubezpieczenia autocasco Komfort ((...))

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody, polisa, wnioski – w aktach szkody (k. 35 akt), ogólne warunki ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)) – k. 46-50 akt

Poszkodowany T. K. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Strony ustaliły, iż poszkodowany przyjmuje do wiadomości wysokość uśrednionej stawki stosowanej przez zleceniobiorcę w kwocie 180 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i w kwocie 180 złotych za roboczogodzinę prac lakierniczych (punkt 10).

umowa zlecenia naprawy – k. 15 akt

W dniu 08 lipca 2016 roku poszkodowany T. K. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu z tytułu szkody z dnia 07 lipca 2016 roku. Przedmiotowa umowa została zawarta także z A. K..

umowa przelewu wierzytelności – k. 21, 74 akt

Po wykonaniu naprawy pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), w dniu 30 czerwca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 9 711,08 złotych brutto.

faktura VAT – k. 16 akt

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał i wypłacił tytułem pokrycia kosztów naprawy uszkodzonego w dniu 07 lipca 2016 roku pojazdu kwotę 3 265,11 złotych w dniu 26 lipca 2016 roku, kwotę 1 323,21 złotych w dniu 12 sierpnia 2016 roku oraz kwotę 3 999,82 złotych w dniu 30 sierpnia 2016 roku.

niesporne, a nadto: potwierdzenie realizacji przelewu – k. 17-19 akt

Stawki stosowane w lipcu i sierpniu 2016 roku przez autoryzowane stacje obsługi na terenie województwa (...), tj. z okolic T., W., R. i R. zawierały się w przedziałach: 120-200 złotych netto za godzinę prac blacharskich i 120-210 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

Autoryzowane stacje obsługi marki P. inne niż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. stosowały stawki w kwocie 170 złotych netto za godzinę prac blacharskich i w kwocie 190 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

opinia biegłego sądowego – k. 87-91 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 124-129 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnośnie opinii numer (...) przedłożonej przez powoda, a sporządzonej w sprawie o sygn. akt VI GC 1688/15, to zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 stycznia 2005 roku (sygn. akt I CK 410/04, OSNC 2006/1/7), który to pogląd Sąd niniejszy w całości podziela, opinia sporządzona poza procesem nie stanowi dowodu z opinii biegłego w rozumieniu art. 278 k.p.c. Opinia ta stanowi dowód z dokumentu prywatnego, a więc dowód wskazujący, że osoba, która go podpisała ten dokument, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.), co jednakże nie korzysta z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń. Takiej ekspertyzie przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Podobne rozważania odnieść należy do przedłożonego przez pozwanego fragmentu opinii sporządzonej w sprawie o sygn. akt V GC 1511/16 w zakresie, w jakim wskazywać ona miała na przymiot autoryzowanej stacji obsługi pojazdów marki P. posiadanej przez podmiot pod firmą (...) w S..

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Postanowieniem z dnia 04 października 2017 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego oraz wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka S. C. na okoliczność prowadzenia przez niego autoryzowanej stacji obsługi pojazdów marki P., z uwagi na ustalenie przez biegłego sądowego, że w lipcu i sierpniu 2016 roku podmiot C. S. C. w S. nie był autoryzowaną stacją obsługi pojazdów marki P. (co jednakże nie wyklucza, że podmiot ten była dealerem pojazdów tej marki).

Istotne znaczenie dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie naprawy i eksploatacji pojazdów silnikowych oraz ich wyceny, bezpieczeństwa ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych J. Z.. Powyższa opinia została sporządzona przez osobę posiadającą wiadomości specjalne z powyższego zakresu, a zatem uprawnioną do przeprowadzania badań i sporządzania opinii danego rodzaju. Wykonano ją w sposób rzetelny i obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i wymogami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 26 czerwca 2017 roku” (data prezentaty: 2017-06-28, k. 99-100 akt) pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o sporządzenie opinii uzupełniającej na okoliczność ustalenia średniej stawki stosowanej przez autoryzowane stacje obsługi z terenu województwa (...) oraz ustalenia stawki stosowanej przez (...) P. (...) S. C. w S..

W odpowiedzi na powyższe biegły sądowy wskazał, iż wykonał opinię zgodnie z tezą dowodową zakreśloną przez Sąd, która nie wskazywała, aby uwzględnić łączące pozwanego z ubezpieczonym postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)). Niezależnie od powyższego biegły sądowy wskazał, że nigdzie, w tym w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)), nie zostało zdefiniowane pojęcie „średnia stawka”, zaś nauka zna pojęcia co najmniej sześciu średnich obliczanych w oparciu o różne kryteria. Nadto, biegły sądowy wskazał, że w lipcu i sierpniu 2016 roku podmiot C. S. C. w S. nie był autoryzowaną stacją obsługi pojazdów marki P.. Konkludując biegły sądowy J. Z. podtrzymał wniosek, że autoryzowane stacje obsługi z terenu T. i okolic stosowały w dacie likwidacji szkody stawki w przedziale od 120 złotych do 200 złotych za godzinę prac blacharsko – mechanicznych oraz od 120 złotych do 210 złotych za godzinę prac lakierniczych. Na terenie województwa (...) były zaś w tym okresie 4 autoryzowane stacje obsługi pojazdów marki P. – dwie posiadające w nazwie określenie J. (...) oraz dwie posiadające w nazwie określenie I. , z czego J. (...) stosował stawki w kwocie 180/190 złotych, zaś (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. stawki w kwocie 170/190 złotych.

W świetle powyższych wyjaśnień biegłego sądowego, w ocenie Sądu brak było podstaw do zdezwuowania wartości i mocy dowodowej przedmiotowej opinii. Mając powyższe na uwadze Sąd oparł się na tym środku dowodowym dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco, co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu oraz dokonanej naprawy. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez powoda stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Za niezasadny uznać należało podniesiony przez pozwanego zarzut braku legitymacji procesowej powoda, albowiem powód wykazał, że nabył wierzycelność od współwłaścicieli pojazdu T. K. i A. K. przedkładając stosowne umowy przelewu wierzycelności.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)), które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Zgodnie z § 14 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)), wycena kosztów naprawy sporządzana przez W. lub na jej zlecenie według cen brutto (z VAT) wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu związanych z przedmiotowym zdarzeniem, z wykorzystaniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych poprzez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest m. in. koszt robocizny ustalony w oparciu o: naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie Audatex, Eurotax lub DAT i średnią stawkę za 1 roboczogodzinę ustaloną przez W. na podstawie stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi ((...)).

Stosownie zaś do § 14 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)) w razie udokumentowania fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej przez W. wycenie, W. uzupełni odszkodowanie do poziomu wynikającego z faktur nie więcej jednak niż m. in. do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez

autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji stawki. W przypadku braku możliwości ustalenia stawki średniej dopuszcza się przyjęcie stawki za jedną roboczogodzinę stosowanej indywidualnie przez wykonawcę naprawy, o ile nie przekracza ona 120% stawki za roboczogodzinę stosowanej przez dany warsztat w naprawach gwarancyjnych.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...) przy zastosowaniu stawek za roboczogodzinę usług blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w wysokości odpowiednio 180/180 złotych. Pozwany zaś ustalił należne odszkodowanie uwzględniając stawki za roboczogodziny tych prac w wysokości 145/145 złotych.

Mając na względzie powyższe, konieczne zatem stało się rozstrzygnięcie, czy w związku z zapisami zawartymi w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)), pozwany ma prawo weryfikować wysokość stawek za roboczogodziny prac blacharsko – mechanicznych oraz lakierniczych, odmawiając zapłaty odszkodowania w pełnej wysokości.

Jak wynikało z powyższej powołanych zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)), odszkodowanie mogło zostać uzupełnione do poziomu wynikającego z faktur nie więcej jednak niż m. in. do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji stawki.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, na co zwrócił uwagę biegły sądowy, że ustalając idealną średnią wysokość stawek stosowanych w warsztatach naprawczych należałoby posłużyć się określoną metodologią, od której założeń uzależniony byłby wynik końcowy, tj. wyliczenie wysokości takiej idealnej stawki. W przypadku umów ubezpieczenia majątkowego autocasco o sposobie kalkulacji odszkodowania ubezpieczeniowego, a więc między innymi o sposobie ustalania stawki za roboczogodzinę, kształtującej koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku – w pierwszej kolejności przesądzać winny postanowienia umowne zawarte w tym przypadku w § 14 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)).

Wskazać jednakże należy, iż zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Jak wynika z definicji kodeksowej zobowiązanie ubezpieczyciela dotyczy spełnienia określonego świadczenia. Zwrot ten oznacza, iż treść umowy powinna określać co najmniej sposób ustalenia świadczenia odszkodowawczego w taki sposób, ażeby w chwili zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem możliwe było obiektywne zweryfikowanie wysokości odszkodowania bez odwoływania się do swobodnego uznania jednej ze stron, a w szczególności swobodnego uznania strony zobowiązanej do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie postanowienia ogólnych warunków umów nie spełniają wskazanego wyżej kryterium. Ogólnikowo sformułowane postanowienia zawarte w § 14 ust 4 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)) mówiące o ustalaniu kosztu robocizny w oparciu o „średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa, względem którego dokonano taryfikacji stawki” nie dają żadnej podstawy do wskazania sposobu obliczania takiej stawki, który dałby się ująć w ramy obiektywnie weryfikowalnej metodologii ustalania stawki za roboczogodzinę będącej podstawą kalkulacji odszkodowania. Tym bardziej zapisy takie nie mogą być podstawą do jednostronnych i arbitralnych ustaleń pozwanego zmierzających do ustalenia wyliczenia odszkodowania ubezpieczeniowego. Takie ich rozumienie powodowałoby, że de facto od woli strony stosunku zobowiązaniowego – w tym przypadku ubezpieczyciela, zależałaby wysokość umówionego świadczenia, w tym przypadku – odszkodowania. Jest oczywistym, iż taka interpretacja byłaby sprzeczna zarówno z treścią art. 807 § 1 k.c. w zw. z art. 805 k.c., jak i z treścią art. 353¹ k.c. jako sprzeczna z właściwością (naturą) stosunku zobowiązaniowego, co powodowałoby stwierdzenia nieważności takiego postanowienia na podstawie art. 58 k.c.

Jak wyżej zaznaczono nie ulega wątpliwości, iż strony dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego mogą ustalić umownie sposób kalkulacji świadczenia odszkodowawczego, które – zgodnie z takimi ustaleniami – może nie pokrywać całości uszczerbku majątkowego ubezpieczonego. Uzgodnienie stawki za roboczogodzinę także jest poddane woli stron. Jednakże dopóki ubezpieczyciel jako profesjonalny podmiot nie określi takiego sposobu na tyle precyzyjnie, że możliwa będzie jednoznaczna weryfikacja takiej stawki w oparciu o obiektywne kryteria, postanowienia umów ubezpieczeniowych nie mogą być w tym zakresie interpretowane na niekorzyść ubezpieczonego. Podgląd ten jest powszechnie akceptowany w orzecznictwie (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 28 lutego 1996 roku, sygn. akt I ACr 37/96, OSA 1996/9/43, Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 09 lipca 1997 roku, sygn. akt I ACa 181/97). W przedmiotowej sprawie – ze względu na zastosowanie wzorca umownego oraz ze względu na brak inicjatywy dowodowej stron – w ograniczonym zakresie możliwe było badanie zgodnego zamiaru stron w odniesieniu do sposobu ustalania stawki za roboczogodzinę prac warsztatowych. Z tego względu Sąd w tej kwestii oparł się raczej na celu umowy, którym jest niewątpliwie uzyskanie przez ubezpieczonego wyrównania uszczerbku majątkowego powstałego w wyniku zajścia wypadku objętego umową ubezpieczeniową, a dla ubezpieczyciela uzyskanie składki.

Jeżeli zatem ubezpieczony – zgodnie z procedurami przewidzianymi w ogólnych warunkach ubezpieczenia – dokonał naprawy ubezpieczonego samochodu korzystając z usług warsztatu naprawczego funkcjonującego na lokalnym rynku, to o wysokości odszkodowania powinna przesądzać stawka stosowana przez ten warsztat, jeżeli mieści się ona w przedziale cen rynkowych na danym obszarze. Taki pogląd podyktowany jest nie tylko przywołanymi wyżej argumentami, ale także faktem, iż w przypadku stawek za roboczogodzinę na rynku danych usług istnieje ich pewien przedział i niemożliwym jest arbitralne ustalenie jednej uśrednionej stawki. W obecnej sytuacji rynkowej opartej na wolności prowadzenia działalności gospodarczej wysokość tak ustalonej stawki byłaby zawsze uzależniona od metodologii przyjętej do jej wyznaczenia i dopóki metodologia taka nie znajdowałaby podstaw w postanowieniach umownych lub powszechnie obowiązujących przepisach prawa, jej stosowanie zawsze należałoby ocenić jako dowolne.

Weryfikując zasadność żądania powoda należy zatem ustalić in concreto, czy żądana przez wykonującego naprawę powoda stawka mieści się w przedziale cen stosowanych na lokalnym rynku. W ocenie Sądu zapis ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco Komfort ((...)) dotyczący stawek za robociznę wprowadza bowiem granicę cen występujących na rynku lokalnym określonym jako teren właściwego województwa stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi pojazdów.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego J. Z. autoryzowane stacje obsługi z terenu T. i okolic stosowały w dacie likwidacji szkody stawki w przedziale od 120 złotych do 200 złotych za godzinę prac blacharsko – mechanicznych oraz od 120 złotych do 210 złotych za godzinę prac lakierniczych. Na terenie województwa (...) były zaś w tym okresie 4 autoryzowane stacje obsługi pojazdów marki P. – dwie posiadające w nazwie określenie J. (...) oraz dwie posiadające w nazwie określenie I. , z czego J. (...) stosował stawki w kwocie 180/190 złotych, zaś (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. stawki w kwocie 170/190 złotych.

W tych okolicznościach uznać należało, że stawki w wysokości 180/180 złotych zastosowane przez powoda stanowiły celowy i uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, były to bowiem stawki występujące na lokalnym rynku województwa (...) i stosowane przez działające na tym obszarze autoryzowane stacje obsługi pojazdów. Sąd miał przy tym na uwadze również i okoliczność, że poszkodowany ma prawo wyboru warsztatu naprawiającego uszkodzony pojazd i w tym kontekście jako racjonalne należy uznać zlecenie jego naprawy autoryzowanemu serwisowi właśnie tej marki, która wyprodukowała ten pojazd.

Uwzględniając powyższe i uznając, iż żądanie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości, Sąd na podstawie przywołanych wyżej zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco oraz art. 805 § k.c. w zw. z art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 122,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 09 lipca 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego jako strony przegrywającej na rzecz powoda – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 407 złotych. Na koszty te składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 360 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami), opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 złotych oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W punkcie III wyroku Sąd w pozostałym zakresie (w tym w zakresie kwoty 800,06 złotych tytułem wykorzystanej zaliczki pozwanego na wynagrodzenie biegłego sądowego) obciążył kosztami pozwanego uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 22 października 2017 roku